

Sygn. akt IV CSK 323/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku J. O. i C. P.

przy uczestnictwie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lublinie,

H. Z., M. Z. i D. Ż.

o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy C. P.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 29 października 2014 r., sygn. akt II Ca 389/14,

1. odrzuca skargę kasacyjną w zakresie zaskarżenia postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 11 lipca 2013 r., sygn. akt II Ns 352/11;

2. w pozostałym zakresie odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawcy wnieśli skargę kasacyjną, w której wyraźnie zaskarżyli zarówno postanowienie Sądu I, jak i II instancji. W odniesieniu do postanowienia Sądu I instancji skarga jest niedopuszczalna – przysługuje ona bowiem wyłącznie od rozstrzygnięć Sądu II instancji, w dodatku przy spełnieniu przewidzianych prawem przesłanek, zatem podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania powołano się na „zasadność” skargi, co pozwala ją zinterpretować jako odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi. Skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona – argumentacja podniesiona nie dowodzi, aby Sąd *meriti* w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożył albo zastosował prawo. Jest to nic innego jak uzasadnienie podstawy kasacyjnej. Jednoznacznie należy zatem stwierdzić, że skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.